

אוצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רבני"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

התחדשות

■ חק ברסלב

יצאה לאור הסדרה הנפלאה 'חק ברסלב' בעריכה חדשה, מפוארת ומוגהת.

בספר נמצאים פרקים יומיים מארבעה עשר ספרי רבינו ומוהר"ת – מחולקים לכל ימי השנה, כך שהלומדים לפי סדר זה, זוכים מדי שנה לסיים את כל ספרי רבינו ותלמידיו ז"ע.

וראה זה חדש אשר נוסף במהדורה זו – ספר 'קיצור שולחן ערוך' – כדי לקיים רצון רבינו שציווה ללמוד הלכה בכל יום.

להשיג:

בירושלים: חנות ספרים ברסלב מאה שערים 110, טלפון: 02-6286823.

בבית שמש: רחוב רבי עקיבא בן מהללאל 1/6, טלפון: 02-9992928.

כמו כן – בכל ריכוזי חסידי ברסלב.

■ עניני דיומא

לקראת ימי בין המצרים, ניתן להאזין במערכת השמע 'אוצרות ברסלב', במדור 'עניני דיומא', למגוון רחב של שיעורים הקשורים לשלושת השבועות: שבין שבעה עשר בתמוז לתשעה באב. כמו כן, ניתן להאזין לקריאת מגילת 'איכה' על ידי הרב החסיד ר' לוי יצחק בנדר זצ"ל.

להאזנה, חייגו 02-9950000. לאחר בחירת השפה, הקישו 5-9-1.

קנאות היא גילוי של רצון טוב יותר

זה שבוע שהפרוטה כלתה מכיסו, הדבר נוגע לליבו. הוא לא כל כך דואג לעצמו, כפי שהוא דואג לנוקמים, שעתה יצטרך לשלחם ריקם.

נתנית צדקה היא ממש חלק ממנו, תמיד הוא פועל למען הנצרכים – מעל ומעבר ליכולתו. אך הפעם, כמו נכבלי ידיו; מצוקתו הכלכלית הגדולה לא הותירה לו אפשרות לתת משהו.

'גנה' – מתנוצץ בלבו רעיון נפלא – 'באפשרותי לזכות במשהו שנחשב כמו צדקה – לקנא קנאת ה'! כשארעה חלילה איזה זלזול בכבוד שמים – לא אחריש. כמוכן שאעשה זאת לפי כל דקדוקי ההלכה, שלא לפגוע חלילה באיש בצורה אסורה, אך לא אשקוט לנוכח פגיעה בקדושים. אומנם אין זו חובה, אבל דווקא משום כך, זה כל כך חשוב ויקר בשמיים.'

קנאות וצדקה נשמעות לכאורה כשני מושגים סותרים. 'בעל צדקה' הינו תואר לאיש שמעורר רחשי כבוד והערצה; הוא מצטייר כאדם שכולו חסד ורחמים.

לעומת זאת הקנאות, נתפסת כמשהו קרוב לאכזריות; 'קנאי' מצטייר בעיני הבריות כחמום-מוח, קיצוני, חסר רחמים.

אך נתפלא לראות שבהשקפת התורה, לא זו בלבד שאין אלו תכונות סותרות, אלא שתיהן נובעות מאותו מקור, ואף משמשים כתחליף זה לזה.

"כשמקנאין קנאת ה' צנאות – נחשב כמו צדקה", אומר רבינו הקדוש (ליקוטי מוה"ר ח"ב סח); ואילו רבי נתן מפרש זאת הלכה למעשה:

"מי שאין בידו ליתן צדקה כראוי – כבר גילה [רבינו הקדוש ש] "

כשמקנאין קנאת ה' צנאות, נחשב כצדקה, ובוה ממתקין החרון-אף" (ליקוטי הלכות, ברכת השחר ה, ט).

מה הקשר בין שני מושגים נוגדים אלו?

רבי נתן מגלה לנו יסוד נפלא:

העולם כולו נברא כדי שאנו נבחר בטוב ונזכה על ידי כך לטוב הנצחי. אך הבחירה שניתנה לנו לא הצטמצמה רק באפשרות לבחור בין טוב לרע, אלא גם בטוב עצמו ישנם חלקים טובים רבים שלא נצטוונו בפירוש לבחור בהם, אבל מי שנדבה רוחו אותו להוסיף אותם לכבוד בוראו – עושה בכך נחת רוח נפלאה למעלה; הקדושה המושפעת עליו בעקבות זאת, עולה לאין ערוך על הקדושה של העושה רק את אשר חייבים לעשות.

זהו כוחו של רצון אמיתי – כשהאדם אינו מסתפק בחובות שהשיתו עליו בלבד, אלא רוצה להוסיף ולהתקרב יותר ויותר

אל ה', או אז הוא מתחבר ל'שורש הרצון העליון, אל הרצון האלוקי כביכול, מקור הרחמים. ממקום נשגב זה הוא מושך כוחות חדשים, יותר ממה שניתן לקבל על ידי כלל המצוות המחייבות.

כך למשל, כאשר אדם רואה שיצרו מתגבר עליו – והוא מקבל על עצמו פרישות מסוימות מדברים מותרים, או כשהוא מתגבר על האכזריות שבלבו ונותן צדקה יותר מטבעו, או כשהוא מקנא קנאת ה' יותר ממה שהוא מחוייב מצד הדין – כל אלו קושרים אותו למקום גבוה ביותר, שמשם מושפעים לעולם רחמים נפלאים.

בפרשתנו אנו למדים על קנאותו של פינחס. הוא לא היה יכול לראות כבלע את הקודש – וקם לקנאות קנאת ה'. הכתוב מגלה לנו כדברים האלה: "ויעמוד פינחס ויפלל – ותחשב לו לצדקה" (תהלים קו, לא).

לאמור, שאין זה מעשה גבורה בלבד, אלא כמוהו צדקה; שניהם נובעים מכוח רצון פנימי שאינו רואה בתורה רק מצוות הכרחיות בלבד, אלא גם צורך להתקרב יותר ממסגרת החיוב וההכרח.

קנאות זו גרמה להמתקת הגזירה והשקיסה את חרון אף ה' מעל ישראל.

כוחות הרע שהתגלמו בעולם בכלעם ובלק, עומדים עד היום מול רצון זה; הם שגורמים לנו לעשות כל דבר רק כדי לצאת ידי חובה; הם גם אלה שמכבים בלב יהודי את הרצון האלוקי החי ובושר בו באהבה בלתי פוסקת אל ה'.

לעומתם עומדת 'התעוררות הרצון' של פינחס, שעניינה חיות ותוספת קדושה ורצון לעשות נחת רוח לה' – יותר מגבול החיוב וההכרח. כוח זה משבר את הרע ומרעיף רחמים מן השמיים.

בית המקדש היה המקום שבו התגלו רצונותיו של כל יהודי; שם הוא הביא את נדבת לבו, לרצון לפני ה'. מכוח רצונות קדושים אלה נתגלתה שם השכינה ברצון, באהבה ובחיבה יתירה לישראל.

עונותיו גרמו להעלמת רצון זה והביאו לחורבן הבית. אך ככל שנלמד לעורר את לבנו ברצונות טובים, גם יותר ממה שחוייבנו; וככל שנשכיל להוסיף צעד אחד יותר ממה שהוכרחנו – כן יקרב היום שבו נשוב לשוש עמו יתברך בבית הגדול והקדוש.

(עפ"י ליקוטי הלכות, ברכות השחר ה, סב-צו)

חוקי הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוה"ר	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף הומי
שבת	תמוז	ה"א	ה"א	ה"ב	שבועות
א	כא	סד:	צד	נה-נו	ו
ב	כב	סה:	צה	נו-נח	ז
ג	כג	סה:	צו	נט-ס	ח
ד	כד	סו:	צז	סא-סב	ט
ה	כה	סז:	צח	סג-סד	י
ו	כו	סז:	צט	סה-סו	יא
ז	כז	סז:	ק	סז-סח	יב

אוצרות ברסלב

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב"

ת.ד. 50617 בית שמש
טל, במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000

באר"ב 07148-8552121

מוקד הישועות 1800-255-522

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

הפצה למנויים ובתי כנסיות: 057-3100646
הצנחה, תרומות ופרסום: 057-3100693

הצלחת הרשעים – לטובת הצדיקים

הטוב "ילד מסכן וחכם", לעומת היצר הרע שהוא "מלך זקן וכסיל" (קוהלת ד).

מה עושה הקדוש ברוך הוא? מעמעם את הדין, וכך מתקחות הדרישות וניתנת האפשרות להיכנס לפנים משורת הדין – לסייע ולהתחשב בעם ישראל שמתמודדים עם הניסיונות הקשים.

כך אפשר יהיה להסתכל על ההישגים הרוחניים של ישראל, בהשוואה לקושי שבהשגתם, ולא ממש בהתאם לציפיות המושלמות.

אמנם הנהגה זו נותנת אורכה לרשעים, שממשיכים להצליח ולהתרברב, אבל לצדיקים היא נותנת סיכוי של הצלחה אמיתית ונצחית.

ובכן, כשנסתכל פעם הבאה על הצלחת הרשעים, בל נתפלא על חוסר הצדק, אלא נשתאה ונתפעל מגודל האהבה שהקדוש ברוך הוא רוחש לנו – שבשבילנו הוא מוכן לוותר על שורת הדין ולהאריך אפו לרשעים – רק כדי שנצליח!!

במאמר שבמותרת, מגלה רבינו, שאדרבה, דווקא ההצלחה של הרשעים – היא זו שמגינה על הצדיקים ומסייעת להם להתמודד עם הקשיים שבדרכם.

אכן הדין והמשפט הם מאושיות הבריאה, כמו שאמרו חז"ל, שבתחילה עלתה במחשבת השי"ת כביכול, לברוא את העולם במידת הדין. ובאמת, מידת הדין הזו מחייבת שהרשעים יענשו מיד על פשעיהם, אלא שאותה מידת דין מחייבת גם שהרשעים יצליחו, כדי שהמבחן שאותו אמורים הצדיקים לעבור יהיה קשה ככל האפשר כך שגם מידת הדין הצרופה 'תסכים' שאכן מגיע להם שכר טוב.

לא רק את המבחן של הצדיקים מחייבת מידת הדין, גם את הדרישות היא מגדילה; בכדי שיוכז הצדיקים בשכרם 'על פי דין' – עליהם לעבוד את ה' כיאה למלך מלכי המלכים; רק אז תואיל גם מידת הדין 'לחתום על הצ'ק'.

כך שלפי מידת הדין, הקרב כמעט אבוד מראש, שכן הצדיקים 'מאור עיניהם' קטן, השקפת עולמו של יצר הטוב בעולם הזה חלש בהרבה מזה של היצר הרע. לא בכדי מכנה שלמה המלך את יצר

"הקדוש ברוך הוא מלמד זכות על הרשע, כשביל להציל את הצדיק מרע – עין של הרשע. כי לסלק הדין והמשפט, צריך לזה 'התגלות היד' – בבחינת 'ותאחו במשפט ידי'; וכשנתגלה יד ה' – אזי נעשה צל שבו נתכסה הצדיק מארס של הרע עין."

"כי הרשעים בגלות המר הזה, עיניהם לטושים; ועל ידי הצל... אין הארס שלהם יכול להזיק. אבל הצדיקים שמאור עיניהם בזמן הזה קטן... על ידי הצל נתחזק מאור עיניהם, בדרך הלושי הראות... שצריכים לצל כדי שיוכלו לראות."

(ליקוטי מוהר"ן נה)

אחת השאלות המנסרות בחלל העולם – תמיד ובפרט בימי אבל על החורבן – היא: "מדוע דרך רשעים צלָהָה?!" (ירמיהו יב). אם עם ישראל סובל עקב חטאיו תלאות קשות כל כך – איך זה שהרשעים 'שעתם משחקת להם', וכאילו משמים נותנים להם 'צל' על הפשעים והעוולות שלהם?!

בוודאי לא לעולם חוסן, ויבא יום הדין שלהם, אבל בינתיים ההצלחה המסחררת של החוטאים משאירה מועקה בלב; השקפת העולם של הרשעים, מה שרבינו מכנה "רע-עין", היא השלטת בעולם.

רבי מרדכי מבברניץ

היארציט של אביו רבי טוביה. לאחר תפילת ערבית הלך לסעוד, כדי שיוכל להתענות למחרת, כנהוג ביום השנה לפטירת אב.

התלווה אליו הנער יעקב, בנו של רבי יצחק מבברניץ מנכדי רבי נתן. השניים שוחחו יחדיו בעבודת ה', כשרבי מרדכי מניח ידו על כתפו בחביבות.

לפתע התקדרו השניים בעבים ומטר עז ניתך ארצה – ואז ארע האסון: מעוצמת הגשם התנתק אחד מחוטי החשמל המתוחים מעל לרחוב, ונפל על השניים – – – מאוחר יותר נמצאו כשהם ללא רוח חיים, אחוזים יחדיו – – – הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו.

בן שבעים וארבע היה רבי מרדכי בפטירתו.

לחוש לאחר מכן בצערו של עני?"

פעם סיפרו לו כי בקיב הבריה, נמצאים מספר בחורים הזקוקים לחיזוק רוחני: "אולי תיסע לשם ותעזרר בליבם את הנקודה הקדושה?" לא התמהמה רבי מרדכי, נסע לבדו לקיב, הגיע ביום שישי למקום בו שדו הבחורים והציע להם: "אולי תרצו שאהיה עמכם בשבת?"

הם לא סרבו, ורבי מרדכי שהה במחיצתם כל השבת, אלא שישבת כזו מעולם לא עברה עליו: אפילו זוג חלות לא היו שם, כל מאכלו היה לחם פשוט וגם, ללא תוספת כל שהיא...

אך עם זאת בלבד, יכול היה להסתדר. אלא שבתוך החבורה היה נער אחד, שהתרחק מאד מהיהדות, ובכל פעם שהחל רבי מרדכי לדבר, שרק חלה שריקות קוליות כדי להפריע לו בדבריו.

עגמת נפש מרובה חש רבי מרדכי באותה שבת, ולא חדל להרהר: "אילו היו בני משפחתי יודעים איזו שבת תהיה לי בקיב – לא היו מאפשרים לי לנסוע."

חלפו ימים רבים מאותה נסיעה, ובערב ראש השנה באומן נדהם רבי מרדכי לפגוש שני בחורים מאותה חבורה, שהכרת פניהם מעידה על שינוי עצום לטובה שחל בהם. בזיכרונו צפה אותה שבת ענומה, והוא הרהר לעצמו: "הכול היה כדאי!"

בעקבות עליית הקומוניסטים לשלטון, ורדיפת בעלי הנכסים והחרמת רכושם, סומן גם רבי מרדכי, והוא נמלט מבברניץ עירו, והסתתר במקומות שונים וביניהם אומן.

בליל כ"ד תמוז תרצ"ו, שהה בעיר קריבויורג. ביום זה חל

נולד לאביו רבי טוביה, מבני החבורה המופלאה שבעיר טירוביצה, שהיו אמונים על עבודת ה' נלהבת ועשיית חסד במסירות נפש.

בדרך זו צעד אף רבי מרדכי. למרות היותו בעל בית חרושת גדול לסבון, ואיש עשיר, לא הסתנוור מברק הממון. תפילתו הייתה כבוונה עצומה ונמשכה שעות ארוכות, כשפניו מכוסות בטליתו.

פעם סיפר על מלחמותיו עם ה'פניות' בעת התפילה: "לאחר שעזבו אחרוני המתפללים את בית הכנסת ונשארת לבדי, התחלתי להתפלל בהתלהבות ובקולי קולות – ואז החלו הרהורי גאווה נכנסים לליבי: 'ודאי עומד מאחוריך ציבור גדול של אנשים ומקשיב בהתפעלות לתפילתך הנלהבת... שוב ושוב הטרידני יצרי במחשבות אלה. הפשלתי את הטלית מעל ראשי, פניתי לאחורי ואמרת לעצמי: 'רואה אתה? אינד מעניין איש... וכך המשכתי להתפלל בלי הפרעה'."

מדי יום, לעת ערב, מתאספים היו החסידים בבברניץ, כביתו של רבי מרדכי, ללמוד בצוותא בספרי רבינו הקדוש.

נתינתו לצדקה, הייתה בדרך של כבוד: נוהג היה בבואו לאומן, להתארח בביתו הדל של רבי לייבל צרטנר, עובד ה' נלהב ועני מופלג, ולהעניק לו סכום נכבד בתמורה על האירוח. במנהג זה החזיק תקופה ארוכה, כשהוא שמח על זכותו לתמוך בעובד ה' שכזה, מבלי לגרום לו אי נעימות.

בכל פעם, כשהגיע לאומן, עשה את הדרך מתחנת הרכבת עד ליקלויז, ברגל; "אם אסע בעגלה", הטעים, "איך אוכל

ה' מנסה את האדם, בעיקר בענייני קדושה

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א לו)

גלגולו של אהאב

הצצה בשעון, החריפה את הבעת החלם שעל פני הרב: הדבר ארע שעתיים בדיוק מהמועד שנקב המהרש"א!
נסער כולו רץ אל בית-המדרש. מייד בבואו הקדימו המהרש"א בבשורה נוספת: "בעוד זמן קצר יובא הרוג נוסף אל העיר" ---

הרב מטעם לא הספיק לעכל את ההתרששות הראשונה, וחבורת אנשים נגשת התפרצה לבית המדרש, ובפיה ידיעה על אדם שנמצא הרוג מחוץ לתחום העיר.

הוא לא ידע את נפשו מרוב תדהמה, ותלה זוג עינים שואלות ברבי שמואל אליעזר, שיואל להסביר לו את פשר תעלומת שני ההרוגים.

"הבחור הצעיר שראית", נשמע קולו של המהרש"א, "היה גלגולו של אהאב מלך ישראל, ולכן נהגתי בו כבוד שכזה. ולפי שאהאב נהרג בידי יורד, כנאמר ב'מלכים' (א, לד) ואיש משך בקשת לתומו, ויכה את מלך ישראל, לכן גם סופו של נער זה היה באותה צורה".

המהרש"א המשיך לגולל באוזני הרב מטעם הנדחם, את התעלומות להן היה עד:

"כבר בזמן לידתו של הנער, נברא המשחית שתפקידו היה ליטול את חייו, הוא המתין במקומו מחוץ לעיר לשעה בה יימלא את שליחותו. אולם אתה", נשא המהרש"א קולו, "התערבת, ועיכבת את הדבר, ובזמן המיועד, נטל המשחית את נפשו של אדם אחר תחתיו. עתה צריך אתה כפרה על שגרמת להריגת אדם!"

הרב נפל לרגלי המהרש"א והתחנן על נפשו: "הורני דרך תשובה!" נענה רבי שמואל אליעזר: "תשובתך תהא, שתסיר מעליך את עטרת הרבנות שהוענקה לך על ידי השלטונות, ותהפוך לעגלון".

ואכן, עשה האיש כדבריו, עזב את מעמדו הרם ועסק במקצוע העגלנות, למען כפר חטאו.

(סיפור זה הופיע בפנקס החברא-קדישא כאוסטרו, ורכינו הקדוש מוהר"ן זיע"א שביקר בעיר זו פירסמו ברכים)

הנער, והחל משוחח איתו שעה ארוכה... הפעם, כבר לא יכל הרב להבליג על בזיונו, והרים קולו בכעס לעבר המהרש"א: "כל העת סבור הייתי שאינך רוצה לבטל מלימודך, אך עתה נוכח אני לראות שחולק אתה כבוד לנער, ואילו ממני אתה מתעלם לחלוטין" ---

כשסיים לשפוך את קיתונות הזעם על ראש המהרש"א, פתח רבי שמואל אליעזר את פיו הקדוש, ואמר לו דברים סתומים ומופלאים: "דע לך כי לא לחינם פסקתי מלימודי כדי לשוחח עם העלם; וזה יהיה לך לאות ולמופת: בעוד שעתים יהרג בחור זה!" ---

הכעס טרם התפוגג מליבו של הרב מטעם, הוא סרב להאמין לנבואתו של המהרש"א, מיהר איפא בעקבות הנער היוצא החל קושר עימו שיחה, כשבכוונתו לעכב אותו עימו. 'בעוד שעתים אחזור עם הנער אל בית המדרש, ואוכיח לעין כל כי אין בדברי רבי שמואל אליעזר ממש', הרהר.

השניים טיילו יחד אנה ואנה, הרב הציץ בשעונו, ועל פניו פשטה הבעת שביעות-רצון: השעתיים מתקרבות לקיצן... לפתע, עבר במקום צייד שהיה עסוק במרדף אחר להקת ברווזים, הוא כיוון את רובה הצייד לעבר אחד העופות, וירה ---

מה שהתרחש באותם רגעים גרם לרב מטעם לשפשף עיניו כאינו מאמין: 'האם זו מציאות או שמה חלום?' - הכדור שנפלט מרובה הצייד החטיא את המטרה, ופגע בליבו של הנער, והוא נפל מות במקום ---

בטרם ישב המהרש"א - רבי שמואל אליעזר איידלם - על כס הרבנות בעיר אוסטרו היהודית, שימש כרב בעיירה קטנה שהייתה כפופה, כאשר העיירות באזור, למרותן של הרב האזורי מטעם הממשלה, המכונה "רב מטעם".

על פי חוקי המדינה, חויבו כל רבני העיירות להתייצב מעת לעת בפני הרב האזורי, ולקבל את הוראותיו.

זמן רב הלך ממינויו של רבי שמואל אליעזר, והוא לא הופיע במעונו של הרב מטעם. חשב הרב: "בודאי מתמיד גדול הוא, ואינו חפץ לבטל מלימודו". ברם, כאשר מעוד כמה אסיפות נעדר רבי שמואל אליעזר, החליט הרב הזה לנסוע אליו, לשאלו לפשר הדבר.

בבואו, ערכו לו כל בני העיירה קבלת פנים מפוארת כראוי לרב בעל מעמדו כמשהו, ולמרבה הפלא, גם הפעם בלטה היעדרותו של המהרש"א.

השתדל הרב הנכבד לדונו אף עתה לכף זכות: "מן הסתם טרוד הוא בלימודו עם תלמידיו בישיבתו, ולכן אינו יכול לבוא, אלך אם כן בעצמי אל בית-מדרשו".

המהרש"א ישב בחברת תלמידיו ולמד עימם, שעה שנראו דמויותיהם של הרב ומלווייו בפתח בית המדרש. זמן ממושך עמדו כשהם ממתינים לשווא שהמהרש"א יבחין בהם, אך הוא לא חנן את הפמליא הנכבדה אפילו במבט...
פתאום, נכנס במרוצה אל בית-המדרש, נער יפה תואר; לתדהמת ראש-הרבנים, קם המהרש"א ממקומו לכבוד

השבוע לפני...

השבוע לפני 175 שנה

■ י"ח בתמוז - בסבך ההלשנות

שנת תקצ"ה נחרטה בתולדותיה של חסידות ברסלב, כאחת השנים הקשות ביותר, שנה בה החלה ההתנגדות הנוראה למוהרנ"ת ותלמידיו.

ביום ד' י"ח בתמוז פרשת פנחס (כפי שחלל התאריך בשנה זו), התכונן מוהרנ"ת לשמחת השבע ברכות של בנו רבי דוד צבי. בנו זה היה בדומה לבניו, בעל מוח רחב ומעמיק, אך היה אדם חלש וידוע חולי. ייסורים רבים ידע מוהרנ"ת, עד שזכה לראות את הבן הזה עומד תחת חופתו - בערב שבת קודש פרשת בלק.

לקראת השמחה נכנס רבי שמואל וינברג, תלמידו של מוהרנ"ת, בפנים זועפות, לביתו של רבי נתן, כדי להביא לו את הבשורה הקשה, שהמתנגדים הגישו, ברוב חוצפתם, תביעה משפטית נגדו למושל המחוז, וגם הלשינו עליו שהוא ממשך להפעיל בית דפוס לא חוקי, בניגוד להוראת הצנזורה הממשלתית.

רבי נתן מספר במכתב (עלים לתרופה קצ) לבנו רבי יצחק על השתלשלות העניינים: "אתמול [בשבת] בא החוקר לביתי ושאל על דבר הדפוס, והשיבו לו: הלא כבר אין לי דפוס זה כמה שנים. והלך בשתיקה מביתי ולא השיב דבר. גם לא עלה אלי על העליה שבבית כלל, רק בבית לנטה היה. וכפי הנראה, אין פחד, בעזרת ה' יתברך".

בסופו של דבר הכניסו את מוהרנ"ת לכלא עקב עליה זו, אך גם בעת החשש הכבד מן המאסר, לא שכח להודות לה' על כל חסדיו; וכך הוא כותב: "מה גדלו חסדי ה' אשר הצילנו מלהיות רודפים אחר תמימים וישרים הנסים ונורחים בכל פעם לה' יתברך ולתורתו ולצדיקי אמת וכו'. ככל יום אנו צריכים לשמוח בזה הרבה מאד. אשרינו שאנו מן הנרדפים ולא מן הרודפים!" ---

בנוסף לכך הוא מספר עד כמה פרנסתו דחוקה לו, וכי יש לו מחסור חמור בכסף להוצאות נישואי בנו, כאשר בנוסף הוא צריך כעת ללוות כספים כדי להיפטר מהגזירה העומדת לפתחו עקב הלשנות המתנגדים. אך גם בשעות קשות אלו, הסתכל על הטובות שבים הצרות המקיפות אותו מכל צד - בבחינת "בצר הרחבת ליי", והוא מספר כי תלמידו רבי זאב מוויניצה שלח לו עשרה רובל כסף; "ואם אמנם הוא סך מועט מאד - עם כל זה, ראיתי בזה נפלאות ה', כי חסדי ה' כי לא תמנו, ובצר הרחבת ליי".

בשיא האירועים האלו, לא שכח רבי נתן להוציא יקר מוולל, והוא הפיק לקח מוסרי מתקופה קשה זו; וכך הוא כותב לבנו: "חוק ואמין בני, וראה והבן היטב איך רודפים את האדם בכל עת, בפרט מי שרוצה לגשת אל הקדושה. ואין לנו כי אם מעט הנקודות טובות שהוטפים בכל יום - על ידי צעקה ותפילה ולימוד ורצון והשתוקקות וכיסופים טובים, ועל ידי איזה מצווה שזוכים לעשות, צדקה וגמילות חסדים. ואין לאדם אלא אותו היום, כמו שכתוב על פסוק: 'חיים אם בקולו תשמעו'. ואל תאמר לכשאפנה אשנה וכו'".

לחידודא
חידון השבוע לצעירים

חידה מס' **58**

למי הורה רבינו שיישן ויאכל, אך ישמור על הזמן?

הפתרון לחידה מספר 57

מי מגדולי הפוסקים נגלה למוהרנ"ת וביאר לו דבר בספריו?

רבי אברהם אבא סג"ל - המגן אברהם.

זכה בהגרלה לחידה מס' 56

יעקב ויצהנלדר. ריב"ל, בית שמש.

בזכות קניה בסך 50 ₪, בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000.
לאחר בחינת תשובת, תקשו 1-9-2-1 ותשאירו הודעה.
בין הפותרים נמנה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגולה על זכות קניה בסך 50 ₪

שאלה:

בעקבות פרשת פנחס – איך מתיישבת אהבת שלום עם מעשה קנאות?

תשובת הרב אברהם יצחק כרמל:

הקנאות שבה נשתבח פינחס לא היתה פועל יוצא של כעס או נקמה, היא נבעה מעוצם אהבתו לה' שלא ידעה גבולות, וכשראה את חילול ה' הנורא שנגרם במעשה זמרי, נכנס לסכנת נפשות עד שנעשו לו עשרה ניסים שלא ייהרג, כמבואר בדברי חז"ל.

הוא קיים את מצוות "ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך" ולא היתה לו שמץ של אהבה לתאוות העולם הזה, לכן יכול היה לקיים את "ובכל נפשך" כדרשת חז"ל: "אפילו נוטל את נפשך".

בליקוטי מוהר"ן ח"א לד מבאר רבינו, שהקב"ה אמר על פינחס: "הנני נותן לך את בריתי שלום" (במדבר כה, יב) משום שהכהונה מאופיינת באהבה קדושה שיוכנת דווקא בלבם של צדיקים שמופרשים מאהבות טמאות.

לפי המבואר בספרי קבלה, האהבה שורשה בספירת ה'חסד', וכשמשותפים חלילה באהבה לצורך תאוות רעות, חלה 'שבירת כלים' בספירת ה'חסד וכך מתנתקים מאהבת ה' ח"ו.

עם זאת עדיין אפשר לתקן את ה'שבירה' כאשר מתחברים אל ה'אור' של ה'חסד שלא נשבר אף פעם, והוא נמצא ב'מקום בטוח' – בספירת ה'יסוד' האיתנה.

כך שכאשר אדם חוטא באהבות רעות הוא יכול לחזור ולהתקשר לצדיק 'יסוד' עולם, שאצלו שורה האהבה בקדושתה ובטהרתה, ובכך יתקן את אותה שבירה, אף ימגר את 'האהבות הנפולות' שהיו לו קודם, ויידבק מחדש באהבת ה'.

ה'ברית שלום' שהעניק ה' לפינחס, היא כמו כל ברית שמשמעותה התקשרות בין שניים – שהוא יהיה קשור אל ה' בחיבור נצחי. זאת משום שפעל ל'שמירת הברית' בישראל – לשימור החיבור שביניהם לבין ה' יתברך.

פינחס, שהיה 'צדיק יסוד עולם', לא יכול היה לסבול את הטומאה הנוראה של זמרי, שבאה לקעקע את קדושת ישראל, את ה'ברית' שבין ישראל לאביהם שבשמים, לפיכך מסר נפשו על כך.

שכן זהו המבחן הגדול ביותר לאדם, אם הוא אוהב את ה' – כאשר הוא מוותר על האהבות הרעות. על ידי עמידה בניסיון זה הוא מוכיח יותר מכל את אהבתו לה' יתברך.

"וְאִשֶּׁר יוֹצֵיאֵם וְאִשֶּׁר יְבִיאֵם... אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ" (במדבר כו, יז – יח) במקום שבו מסתיים השכל, שם מתחילה האמונה. בכוחה של האמונה לתפוס דברים שההגיון אינו יכול לתפוס. מסיבה זאת, אנו זקוקים למעין 'נבואה' בזעיר אנפין, שתאפשר לנו לחוש היכן האמת ובמה ראוי להאמין.

כך אמרו חז"ל, שאברהם אבינו זכה להיות הראשון למאמינים לאחר שהצדין עליו בעל הבריה" (מדרש רבה, בראשית לט, א), כלומר שזכה להתגלות נבואית.

גם עם ישראל זכה לאמונה ברורה במעמד הר סיני, כמו שכתוב על כך: "אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלוקים" (דברים ה, לה) – משום שבמעמד זה היתה לו התגלות אלוהית, כמו שכתוב: "פנים בפנים דיבר ה' עמכם" (דברים ה, ד).

גם בימינו, שפסקה הנבואה, יש לגדולי ישראל מעין רוח הקודש, משהו מן כרונות של יהושע בן נון אשר עליו נאמר: "איש אשר רוח בו" (במדבר כו, יח).

רוח קודש זו של הצדיק, מחזקת את האמונה של כל המקורבים אליו; וזה שכתוב: "ועם קדושים נאמן" (יהושע יב, יא) – דהיינו, מי שמחובר אל הקדושים, זוכה לאמונה.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב ה, וה"א כב)

"כְּכִשִּׁים בְּנֵי שָׁנָה... עֲלָה תְּמִיד" (שם כה, ג)

"תפילות כנגד תמידים תקנום" (ברכות כו ע"ב)

כשמתפללים כראוי, מתרוממים לדרגה גבוהה מאד, משום שאז ממלאים את רצונו של השם יתברך שמתאוה לתפילתן של ישראל (הולין ס ע"ב).

כך שכאשר אדם מגיע לדרגה גבוהה זו של מילוי רצון ה' כביכול, כל סודות התורה ומעמיקה מתגלים לו.

עניין זה מרומז במאמר חז"ל: "תפילות – כנגד תמידים תקנום" (ברכות כו ע"ב). התמידים הינם כבישים, שרומזים לסודות התורה, כמו שאמרו חז"ל על הפסוק במשלי כז, כו: "כבשים ללבושך" – 'דברים שהן כבשונו של עולם (= הסודות החבוים של העולם. הגיגה יג ע"א).

לאמור, שעל ידי תפילה משיגים את התמידים, את הכבשים, את סודות התורה.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א מד)

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות
1-800-255-522
24 שעות ביממה

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באופן

לישועה וצלחה. לרווח ופרנסה. לרפואה. לקסבה לילד. לנחת ושפתת חיים

דוקטור צדיקים

אומן ראש השנה

מאות נרשמו במחירים אטרקטיביים מה איתך?

ההרשמה בעיצומה

ירושלים: ח' בית ישראל 38 בני ברק: רח' רבי עקיבא 62
02-5410100 (ארצי)

המפיעים

ירושלים - צפת - ביתר עילית	ירושלים - בני ברק - מודיעין עילית - ביתר עילית	ירושלים	ירושלים	ירושלים	ירושלים	ירושלים	ירושלים
הרה"ח ר' שמואל משה קרמר שליט"א הרה"ח ר' אלעזר מרדכי קניני שליט"א הרה"ח נחמן מאיר קניני הרה"ח נתן אפרים קניני הרה"ח יוסף סוקצניסקי הרה"ח צבי טמט הרה"ח מרדכי סגל הרה"ח אברהם שמעון יצחק קניני הרה"ח מרדכי שפירא הרה"ח תרמו והפיצו 2000 גליונות לעי"נ אביהם וחמותם הרה"ח ר' גדליהו אהרן בר' אלעזר מרדכי קניני זצ"ל נלב"ע כ"ג תמוז תשמ"ת תנצב"ה.	הרה"ח חיים בנימין גלינסקי הרה"ח נתן גלינסקי הרה"ח נפתלי גלינסקי הרה"ח אברהם צבי גלינסקי הרה"ח שמואל אייזיק גלינסקי הרה"ח משה גלינסקי הרה"ח מתיחיהו יחיאל גלינסקי הרה"ח אשר ארליכמן הרה"ח אהרן גלינסקי הרה"ח נפתלי סלמנון הרה"ח נחמן רובינשטיין הרה"ח תרמו והפיצו 2500 גליונות לעי"נ אביהם וחמותם הרה"ח נחמן שבתאי זצ"ל בר' יבלחסי"א יעקב יצחק גלינסקי נלב"ע כ"ג תמוז תשנ"ט תנצב"ה.	הרה"ח נתן נפתלי מרשטיין הרה"ח גדליהו רייס הרה"ח תרמו והפיצו 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הנכד שיחי' זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה	הרה"ח אהרן יוסיהו קסטנר הרה"ח תרמו והפיצו 500 גליונות לכבוד שמחת הבר-מצוה של בנו נחמן זאב נ"י זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה	הרה"ח נתן נפתלי מרשטיין הרה"ח גדליהו רייס הרה"ח תרמו והפיצו 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הנכד שיחי' זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה	הרה"ח אהרן יוסיהו קסטנר הרה"ח תרמו והפיצו 500 גליונות לכבוד שמחת הבר-מצוה של בנו נחמן זאב נ"י זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה	הרה"ח נתן נפתלי מרשטיין הרה"ח גדליהו רייס הרה"ח תרמו והפיצו 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הנכד שיחי' זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה	הרה"ח שמואל מאיר חשין הרה"ח תרמו והפיצו 500 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שתי' זכות ההפצה וזיכי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה

זמנת עולם בהפצת האוצרות